

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การใช้โปรแกรมการฝึกพูดกับตนเองทางบวกเพื่อลดภาวะซึมเศร้า
ในเด็กวัยรุ่นที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์

ผู้เขียน นายวรพงษ์ คิ้วน้อย

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.นิมอณรงค์ งามประภาสุม ประธานกรรมการ
อาจารย์สามารถ ศรีจ้านงค์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกพูดกับตนเองทางบวกเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในเด็กวัยรุ่นที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นที่เป็นบุตรของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 30 คน ซึ่งมีคะแนนภาวะซึมเศร้าอยู่ในระดับคะแนนสูงกว่า 42 คะแนน ขึ้นไป ซึ่งประเมินจากแบบคัดกรองภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบคัดกรองภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น ฉบับภาษาไทย ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค ได้เท่ากับ .82 ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย โปรแกรมการฝึกพูดกับตนเองทางบวก

ผลการศึกษาพบว่า

เด็กวัยรุ่นที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์มีคะแนนระดับภาวะซึมเศร้าหลังการเข้าร่วมโปรแกรมโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ซึ่งค่าเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมโปรแกรมมีค่า เท่ากับ 43.90 และหลังได้รับโปรแกรมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 41.23

Independent Study Title	Using Positive Self-Talk Training Program to Reduce Depression of AIDS Affected Teenagers		
Author	Mr. Woraphong Daungnoi		
Degree	Master of Education (Educational Psychology and Guidance)		
Independent Study Advisory Committee			
	Asso. Prof. Dr. Nim-anong Ngarmprapasom	Chairperson	
	Lect. Samart Srichamnong	Member	

ABSTRACT

This quasi experiment was to study the use of positive self-talk training program to reduce depression of the AIDS affected teenagers. The sample comprised 30 teenagers –the children of parents living with HIV residing in Chiang Mai areas who were purposively selected from those with high level of depression. The instruments used included (1) the personal record for each individual, (2) the Thai version of the Center for Epidemiological Studies Depression (CES-D) scales, modified by the Mental Health Department, Ministry of Public Health, and (3) the positive self-talk training program. The findings reveal that the teenagers participating in the training program had lower depression at .001 level of statistical significance.